

ikke skal dannes efter Præstens, men Præsten beskikkes efter Pastoratets Løve. Skulde Omstændighederne medføre, at der maatte dannes saa lidet et Pastorat, at det efter de bestaaende Lønningforhold ikke kunde afgive det fornødne til Præstens tarvelige Underholdning — jeg siger ikke „med Familie“, thi det er ikke nødvendigt, at ethvert Præstekald skal være beregnet herpaa, — da maatte Folkekirken vistnok være forpligtet til at gjøre det fornødne Tilskud. Jeg kan ved denne Leilighed ikke undlade at beklage Savnet af en almindelig Kirkekasse, hvis Midler ofte kunde faae en ønskelig og passende Anvendelse; men, indtil dette Savn maaskee bliver afhjulpet, maatte de i saadanne extraordinære Tilfælde fornødne Tilskud vel kunne udredes af de til Kultusministeriets Raadighed stillede Midler, hvilket jeg ogsaa beder bemærket med Hensyn til den for omhandlede Oprettelse af et nyt Pastorat paa Holmslands Klitstrækning. Men, hvorledes end denne Sag bedst maatte kunne ordnes, er det dog vistnok uimodsigeligt, at der bør drages Omhu for, at enhver Sogne- menighed hver Helligdag kan faae ordentlig ritualmæssig Gudstjeneste, og at altsaa den utilbørlige Forening af 3 Sogne til eet Pastorat, uden at dette er forsynet — eller hensigtsmæssigt kan forsynes — med et restberende Capellani, bør haves, hvad enten det nu kan skee derved, at det tredje Sogn henlægges som Annex til et andet Sogn, der hidtil ene har udgjort et Pastorat, eller et nyt Pastorat maa oprettes, og det vil derfor være af megen Interesse at erfare, om den høitærede Minister er betænkt paa at ville benytte indtrædende Vacancer til en saadan Omordning af de omhandlede Pastorater, hvilket jeg saaledes skal tillade mig at henstille til hans Besvarelse.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal fatte mig meget kort med Hensyn til de to i Interpellationen indeholdte Spørgsmaal, idet jeg med Hensyn til de Ytringer, hvormed den ærede Forespørger indlevede sin Forespørgsel, skal bemærke, at mit Svar paa Spørgsmaalene vil i Gæt og Aft være ganske det Samme som den 23de Januar, og at jeg ogsaa vilde have været fuldkommen rede

til tidligere at have besvaret dem, dersom jeg var bleven opfordret dertil paa en saadan Maade, at jeg kunde have anseet det for en presserende Gjenstand. Dette har jeg ikke kunnet ansee den for, og dette viser sig ogsaa at være Tilfældet derved, at i Birkeligheden Svaret ganske maa blive det samme, som dengang Interpellationen fremkom. Forrigt troer jeg, at Svaret fra Ministeriets Side kan siges at blive saa fyldestgjørende som muligt, ligeover for Forespørgeren, naar man holder sig til, hvad der udtrykkeligt ligger i Spørgsmaalene. Det første Spørgsmaal gaar ud paa, hvorvidt Ministeren vil virke til, at Balles Lærebog i den evangelisk-kristelige Religion kan ophøre at være det ene berettigede eller ialtsaldet ene herskende Grundlag for Religionsunderviisningen. Med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jeg her svare, som allerede tidligere paa et andet Sted, at det ganske vist er min Agt at virke dertil, og jeg er overbevist om, at der ikke vil møde saadanne Vanskeligheder derfor, at det tilstgæde Resultat vil kunne naaes om en ikke meget lang Tid, det Resultat nemlig, at Balles Lærebog vil ophøre at være den ene berettigede Lærebog i Religionsunderviisningen i Skolen. Jeg skal ikke gaae ind paa nogen Drøftelse af de Grunde, der maatte lede til at virke derfor. Den ærede Interpellant har selv temmelig udforligt fremsat dem, og jeg skal blot tilføje, at fra de forskjellige Sider, hvorfra jeg ifølge min Stilling har havt Opfordring til at høre Formeninger udtalte, har der i Birkeligheden vist sig en høj Grad af Samstemning i den Retning, at Balles Lærebog, hvad man end maatte ville domme om den ved dens Fremkomst, nu maa ansees for et uhen-sigtsmæssigt Grundlag for Religionsunderviisningen. Men, medens det er let her at tilveiebringe en høj Grad af Samstemning, er det en Selvsølge, som vistnok Erfaringen vil bekræfte, at det vil blive meget vanskeligt at tilveiebringe Samstemning om nogen anden Lærebog, som skulde træde i dennes Sted. Jeg har heller ikke — og allerede den Grund vilde tale derimod — udtalt paa et andet Sted som min Mening, at det skulde blive Tilfældet, at netop een anden Lærebog skulde træde i Stedet for den nu autoriserede